

Δευτέρα, 26 Ιουνίου 2017

Φεστιβαλικά notes #10: Βασίλης Νούλας, «Θερμά θαλάσσια λουτρά» στην Πειραιώς 260

Όλγα Σελλά

Ιούνιος 26, 2017

Σκέψεις, στιγμιότυπα, εντυπώσεις από την παράσταση «Θερμά θαλάσσια λουτρά», που σκηνοθέτησε ο **Βασίλης Νούλας**, ενσωματώνοντας τέσσερα διηγήματα του Ηλία Χ. Παπαδημητρακόπουλου και παρουσιάστηκε στον Χώρο Η της Πειραιώς 260, στο πλαίσιο του [Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου](#), στις 24 και 25 Ιουνίου.

Μπροστά στον Χώρο Η' περίμεναν αρκετοί μέχρι την έναρξη της παράστασης. Το εκεί κυλικείο έχει αντικατασταθεί από μια πιο καλοκαιρινού ύφους καντίνα για τις μικρές προμήθειες των θαμώνων. Αρκετοί καλλιτέχνες στο κοινό, που περίμεναν να δούν μία ακόμα παράσταση του Βασίλη Νούλα και της ομάδας Nova Melancholia.

Είδαμε

Είχα μεγάλη περιέργεια να δω πώς η θεατρική γλώσσα του Βασίλη Νούλα και της ομάδας του θα προσέγγιζε τα αγαπημένα κείμενα του Ηλία Παπαδημητρακόπουλου. Μπαίνοντας στον Χώρο Η, στη σκηνή είδαμε κάποιον που έβρεχε μ' ένα λάστιχο ποτίσματος το πάτωμα, μερικά τσουβαλάκια με άμμο θαλάσσης. Αρχισαν να βγαίνουν σιγά σιγά οι ηθοποιοί, με αμφίεση παραλίας και διακοπών οπωσδήποτε. Τέσσερα διηγήματα είχαν επιλεγεί: το «Σας ήρεσε;», το «Θερμά θαλάσσια λουτρά» που έδωσε και τον τίτλο στην παράσταση, το «Ονειρο στο κύμα» και το «Καλοκαιρινό απομεινέρο» καθώς κι ένα μικρό κείμενο της Εύας Στεφανή από το ντοκιμαντέρ της «Οι λουόμενοι». Γραμμένα τη δεκαετία του '70 τα διηγήματα του Η. Χ. Παπαδημητρακόπουλου, ανέδυαν νοσταλγία, κλίμα καλοκαιρινής ραστώνης μιας άλλης εποχής, συνομιλία με άλλους συγγραφείς και ταυτόχρονα εύστοχα σχόλια των κοινωνικών σχέσεων στις δεκαετίες του '50 και του '60. Πώς θα εικονογραφούσε ο Βασίλης Νούλας αυτά τα κείμενα;

Με τον τρόπο της περφόρμανς και της μουσικής (καλοκαιρινά και δροσερά τραγούδια άλλων εποχών), με εικονοποίηση των παιχνιδιών στην παραλία, με ευφάνταστα σκηνικές λύσεις (όπως τις πήλινες γλάστρες που όταν γύρισαν ανάποδα έμοιαζαν με τους πύργους που φτιάχναμε στην άμμο), με καρπούζια (τι πιο χαρακτηριστικό για το καλοκαίρι;), με πολλές αναφορές στις έμφυλες ταυτότητες, με χιούμορ, με τρυφερό σαρκασμό των αναμνήσεων, με αργές κινήσεις -όπως είναι ο ρυθμός των διακοπών, της χαλάρωσης, αλλά και της άνοιας- και με τα διηγήματα του Η. Χ. Παπαδημητρακόπουλου σαν υπότιτλους, και με ηθοποιούς που υποστήριξαν με μπρίο και κέφι τις επιλογές του σκηνοθέτη, ο Βασίλης Νούλας μετέφερε μια δροσιά στους θεατές που είχαν γεμίσει τον μισό περίπου Χώρο Η.

Δεν επρόκειτο απλώς για μία ακόμη περφόρμανς, δεν ήταν μόνο ένα δροσερό καλοκαιρινό θεάμα. Βρήκα ότι ήταν **μια ενδιαφέρουσα πρόταση ανάγνωσης λογοτεχνικών κειμένων**, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπήρχαν και κάποιοι παραπάνω πλατασμοί σε διάφορες σκηνές ή κάποιες «φλυαρίες».

Η επίγευση

Τρεις φορές βγήκαν στη σκηνή οι ηθοποιοί της παράστασης και χειροκροτήθηκαν θερμά από τους θεατές. Οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν ικανοποιημένοι από αυτό που είχαν δει. Ο Βασίλης Νούλας βάδισε πάνω στον δικό του δρόμο, αξιοποιώντας μ' έναν έξυπνο και δροσερό τρόπο τα λογοτεχνικά κείμενα.

Ακούσαμε στο φουαγιέ

Όχι ότι δεν ακούσαμε και αντιρρήσεις, μερικές από τις οποίες ήταν κάθετες (υπήρχαν άλλωστε και κάποιες αποχωρήσεις). Αλλά κυρίως είδαμε στο τέλος χαμογελαστά πρόσωπα, θεατών που ήταν φανερό ότι πέρασαν καλά. Και στο μεταξύ συζητούσαν για ό,τι ήδη έχουν δει και ό,τι πρόκειται να δουν.